ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

ΜΑΙΖΩΝΟΣ 50 —ΕΝΑΝΤΙ ΚΑΘ. ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ —ΕΙΣ ΤΑΣ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΑΣ ΑΙΘΟΥΣΑΣ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ Η ΔΕΥΘΥΝΘΥΝΣΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΣΑΣ ΠΕΡΙΜΕΝΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΣΑΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΟΥΝ

Ὑποδήματα ἀνδρικά ραφτὰ Δρ αχ. 160
» γυναικεία τουαλέτας Δρχ. 160
Ὑποδήματα περιπάτου Δρχ. 60

ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΓΟΡΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ

ΟΙ ΠΕΝΤΕ ΑΡΤΟΙ

ΤΟΥ ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ κ. ΑΘ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τὸ θαῦμα τοῦ χορτασμοῦ τῶν πεντασχιλίων μὲ πέντε ψωμιά καὶ μὲ δύο ψάρια εἶναι ἀπὸ τὰ μεγάλα τὰ τρισμεγίστα θαύματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ πού ἐφανέρωναν λαμπρῶς ὄχι μόνον τήν θείαν του δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἀλλὰ καὶ τήν ἀγαθήν του πρόνοιαν καὶ σοφία Δι' αὐτὸ καὶ ἐπροξένησεν καί βαθυτάτην ἐντύπωσιν καὶ συγκίνησιν συγκλονιστικήν. Μὴ δὲν εἶναι ἐκεῖνος πού μᾶς ἔδωκε τήν γῆν πρός καρποφορίαν καί εὐλογεῖ τούς κόπους καὶ τά ἔργα τῶν χειρῶν μας καί μᾶς χορηγεῖ τὸν ἄρτον τὸν ἐπιούσιον καί κάθε ἀναγκαῖον ἀγαθὸν πρὸς συντήρησιν τῆς ζωῆς μας; Τὰ πάντα — τὰ ὑλικὰ καί βιοτικὰ ἐν προκειμένω — ἐκ τοῦ Θεοῦ. Διότι πίσω ἀπὸ ὅλα εἶναι καί κινεῖται καί δρᾶ, φυσικῶς καί ὑπερφυσικῶς, αὐτός ὁ ἐπουράνιος Κύριος, ὁ Θεός. Εἰς τὸν Θεὸν λοιπὸν πᾶσα δόξα καί τιμή καί εὐχαριστία.

Ὀρθῶς ἔπραξαν οἱ μαθηταί νά ὑπενθυμίσουν εἰς τὸν Διδάσκαλόν των, ὅτι ἔρημος ἦταν ὁ τόπος καί ἡ ὥρα εἶχε περάσει καὶ ἔπρεπε νά ἀπολυθοῦν οἱ ὄχλοι «ἵνα ἀπελθόντες εἰς τάς κώμας ἀγοράσωσιν ἑαυτοῖς βρώματα» ψωμιά, καί φαγώσιμα. Ὀρθῶς καὶ ἐσκέφθησαν καὶ ἔπραξαν. Ἀλλ' ἐσκέφθησαν πολύ ἀνθρώπινα. Σάν κοινοί ἄνθρωποι. ὄχι σάν μαθηταὶ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἐπρονόησαν αὐτοί. Δὲν ἐσκέφθησαν ὅμως καί τήν Πρόνοιαν τοῦ Διδασκάλου των. Δι αὐτὸ καὶ ἠπόρησαν, ὅταν τούς εἶπεν ὁ Χριστός· «δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν». Δώσατέ τους σεῖς νά φάγουν. Ἀποροῦν καί λέγουν. «Οὐκ ἔχομεν ὧδε εἰ μή πέντε ἄρτους καὶ δύο ἰχθύας» Πέντε χιλιάδες χωρίς τά γυναικόπαιδα Πέντε χιλιάδες μόνον οἱ ἄνδρες. Τὶ νά φάγουν καὶ τὶ νά ἀφήσουν ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνδρες; Πέντε ψωμιά. Οὔτε ἀπό ἕνα ψίχουλο δὲν ἀρκεῖ διά νά πάρουν. Λοιπόν; Ἀδύνατον Ἀλλ' ἀδύνατον εἰς τήν ἀνθρωπίνην σκέψιν καὶ ἀδυναμίαν. Δυνατὸν ὅμως καὶ εὔκολον εἰς τήν θείαν ἀγάπην καὶ παντοδυναμίαν. Ἀδύνατον εἰς τὸν ἄνθρωπον. Δυνατὸν ὅμως εἰς τὸν Θεόν.

«Ἔφαγον πάντες καὶ ἐχορτάσθησαν» καὶ αἱ πέντε χιλιάδες τῶν ἀνδρῶν καὶ τίς οἶδε πόσαι χιλιάδες γυναικῶν καὶ παιδιῶν. «Καὶ ἦραν τὸ περισσεῦον τῶν κλασμάτων δώδεκα κοφίνους πλήρεις». Δώδεκα κοφίνια κομμάτια ἐπερίσσευσαν, ἀφοῦ ὅλοι καὶ ἔφαγαν καὶ ἐχόρτασαν. Αὐτὸ θά πῆ θεία χάρις καὶ εὐλογία. Θὰ πῆ πλοῦτος, μέγας πού οὔτε τὸν περιμένει κανείς.

Ὁ Χριστὸς ἔκαμε τὸ θαῦμα. Ἀλλ' ὄργανα τοῦ θαύματος ἔγιναν καὶ οἱ μαθηταί. Αὐτοὶ διηκόνησαν. Αὐτοὶ διένειμαν καὶ προσέφεραν καὶ περισυνέλεξαν ἔπειτα τὰ περισσεύματα. Ἀφοῦ ἔκοψε τούς ἄρτους ὁ Χριστὸς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον «ἔδωκε τοῖς μαθηταῖς τούς ἄρτους, οἱ δέ μαθηταί τοῖς ὄχλοις» Διάκονοι, λοιπὸν καὶ συνεργοί τοῦ θαύματος. Πράγμα πού ὑπέβαλε βεβαια εἰς φροντίδα καὶ κόπον καὶ ταλαιπωρίαν τούς μαθητάς — νά μοιράζουν καὶ νά μοιράζουν καὶ νὰ μή σταματοῦν — ἀλλ' ἐπέσυρε καὶ τὴν τιμήν, τὸν ἔπαινον καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν ἀνθρώπων πού ἐχόρτασαν καὶ μέ τὸ κόπον τὸν ἰδικόν των. Ἔτσι εἶναι.

Ὁ Χριστός καὶ ἐδῶ εἶναι θαυματουργὸς ἡ πηγὴ τῶν ἀγαθῶν Ὁ Χριστός καὶ τὸν λόγον του δίδει πρὸς φωτισμόν καὶ τὸ Σῶμα του μὲ τὸ Αἷμα του χορηγεῖ εἰς βρῶσιν καὶ εἰς πόσιν. Δηλαδή, κοπιάζουν καὶ μοχθοῦν γινόμενοι λειτουργικὰ ὄργανα τῆς σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. Κόπος των, μόχθος των. Καὶ δέξα των ἐπίγειος καὶ ἐπουράνιος. Κατανοοῦν τήν τιμὴν αὐτὴν τῆς Ἐκκλησίας οἱ διάκονοι καὶ λειτουργοί της;

ΑΘΑΝ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Θερμοδίφωνες ELCO
ΑΝΔΡΕΑΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ
Πλατ. Γεωργίου Α' 50
Τηλ. 39-00 ΠΑΤΡΑΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἡ Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν ΤΖΑΒΑΛΑ, χειρουργοῦ — Ὀφθαλμιάτρου μετεφέρθη ἐπὶ τῆς γωνίας Ἁγίου Νικολάου καὶ Ρήγα Φεραίου 70, τηλ. 36—32.

Ὁ Ἰατρὸς χειρουργὸς οὐρολόγος κ. Δ. ΚΟΥΚΟΣ διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν εἰδικός εἰς παθήσεις προστάτου, κύστεως, γεννητικῶν ὀργάνων καὶ νεφρῶν δέχεται εἰς τὴν Οὐρολογικὴν κλινικὴν «Ὁ Ἱπποκράτης», διασταύρωσις Δημ. Γούναρη καὶ Ἀθ. Διάκου 27, τηλ. 72-180.

Ὁ χειρουργός — Οὐρολόγος Dr ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣΑΚΗΣ, διδάκτωρ Πανεπ. Κων)λεως, Διευθυντὴς Οὐρολογικῆς Κλινικῆς Γενικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, τ. Διευθυντὴς Οὐρολογικοῦ Τμήματος Νοσοκομείου PASTEUR Κων) πόλεως. Δέχεται Μαιζῶνος 51 (Πλατεῖα Ὄλγας), τηλέφωνον: 40—96 Πάτραι. Παθήσεις: Προστάτου, Κύστεως, Νεφρῶν καὶ Γεννητικῶν ὀργάνων.

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, εἰδικὸς παθολόγος, ἀποχωρήσας τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀριθ. 30 Ἰατρεῖον του (ἔναντι Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγ. Νικολάου),
Τηλ. 21—81 καί 92—45

Ὁ ἰατρὸς κ. ΔΙΓΕΝΟΠΟΥΛΟΣ ΧΑΡΙΛΑΟΣ μετέφερε τὸ ἰατρεῖον του Κορίνθου 301.

Τὸ Ἰατρεῖον τοῦ Νευρολόγου — Ψυχιάτρου κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, μετεφέρθη Βότση 32 (ἔναντι Δημαρχείου), τηλ. 72—058.

Ὁ ἰατρὸς κ. ΓΟΒΔΕΛΑΣ ΣΤΑΥΡΟΣ θά ἀπουσιάση ἐκ Πατρῶν ἕως τάς 23 Ἰουλίου, προκειμένου νά παρακολουθήση εἰς Αὐστρίαν καὶ Γερμανίαν τὴν ἐξέλιξιν τῆς Παθολογίας.

ΚΑΦΕΣ Ο Ἅγιος
ΚΑΦΕΚΟΠΤΕΙΟΝ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 160

Ὁ ΑΛΕΞ. ΧΑΤΖΗ-ΙΩΑΝΝΟΥ Νευρολόγος Ψυχίατρος, ἐπανελθὼν ἐκ ταξιδίου, ἐπανέλαβεν τὰς ἐργασίας του. Δέχεται καθ' ἑκάστην ὁδὸς Παντανάσσης 45. τηλ. 36—50.

Ὁ κ. ΔΗΜ. ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ παιδίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην εἰς τὸ Ἰατρεῖο του ὁδὸς Γεροκωστοπούλου 52, τηλ. 24 — 39.

ΚΛΙΝΙΚΗ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΗ, Χειρουργικὴ καὶ Τραυματιολογικὴ κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ Χ. ΣΟΛΩΜΟΥ, Βότση 35 (Ἔναντι Τμήματος Μεταγωγῶν).

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡ. ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ εἰδικὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του Πλατεῖα Γεωργίου Α' 9, τηλ 36-65.

Ὀφθαλμολογικὴ κλινικὴ ΠΑΥΛΟΥ ΟΔ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, χειρουργοῦ ὀφθαλμιάτρου, Κανακάρη 160 καὶ Παντανάσσης τηλ. 63—69

Ἰατρὸς εἰδικὸς Παθολόγος κ. ΣΤΕΦ. ΤΣΑΤΣΟΣ, ὁδὸς Χαραλάμπη 65 Α' (Ὑψηλὰ Ἀλώνια Πάτραι, τηλ. 57—82 Ὧραι 7 — 1 καί 4 — 8 μ.μ.

Ὁ Δρ. κ. Ν. ΛΑΓΟΥΜΙΤΖΗΣ, Χειρουργὸς Ὠτορινολαρυγγολόγος, ἐπιστρέψας ἐξ Ἡν. Πολιτειῶν ἐπανέλαβε τάς ἐργασίας του εἰς τὴν κλινικήν του, λεωφόρος Γούναρη 17, τηλ. 66—51 καὶ 70—902.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς εἰδικὸς παθολόγος μετέφερεν τὸ Ἰατρεῖον του Βασιλειου Ρούφου 90 πλησίον Ἀγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68-92.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ χειρουργὸς ὀδοντίατρος, τ, ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ. Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου, ὁδὸς Γούναρη — —Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ 49—22, οἰκίας 49—23.

ΣΤΕΝΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΜΑΚΡΑΙΝΟΥΝ ΚΑΙ ΦΑΡΔΑΙΝΟΥΝ
Καταστήματα
ΣΤΑΜΑΤΟΠΟΥΛΟΥ
Γεροκωστοπούλου 27

ΤΗΛΕΦΩΝΑ — ΤΑΞΙ

Πλατείας Γεωργίου	20—32
Πλατείας Γεωργίου	24—24
Πλατείας Ὁμονοίας	64—70
Δικαστηρίων	42—13
Δικαστηρίων	50—91
οὐναρη 10(Ψαραγορὰ)	28—53
Πλατείας Ὄλγας	69—39
Πλατείας Συμμάχων	43—33

Θερμοδίφωνες ΙΖΟΛΑ Στὴν Ἐξέλιξη
Ἑρμοῦ 22

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΥ κ. Δ. ΜΑΝΕΣΗ

ΟΡΘΟΛΟΓΙΣΤΙΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Κριτικὸν σημείωμα ὑπὸ Δ. Πουρνάρα.

Σέ καλαίσθητη καὶ ἐπιμελη μένη ἔκδοση ἐκυκλοφόρησε ὁ Διον. Μάνεσης, προϊστάμενος τοῦ Γ' συγροτήματος Ο. Τ.Ε. Πατρῶν τήν δοθεῖσαν στό παρελθόν καὶ σέ συνέχειες διάλεξῆ του μέ τὸν τίτλον: Ὀρθολογιστικὸς τρόπος διοικήσεως ὀργανισμῶν καὶ ἐπιχειρήσεων. Καὶ ἄλλοτε μᾶς εἶχε δοθεῖ ἡ εὐκαιρία νά σημειώσουμε τή ποικίλη δράση του πού δὲ σταματάει μέσα στὰ εὐρύτατα ἄλλωστε πλαίσια ἑνός τόσο μεγάλου ὀργανισμοῦ τοῦ ὁποίου προΐσταται. Ἄλλος στὴ θέση του θά ἦταν «πνιγμένος» στή δουλειά καὶ δὲν θά εὕρισκε τὸν χρόνο νά ἀσχοληθῆ μέ ἐπιτυχία μέ τή μουσική ὅπως ἐκεῖνος οὔτε μέ τὴν πνευματικὴ γενικὰ ἐργασία τῆς ὁποίας ἐλάχιστο δεῖγμα εἶναι ἡ παροῦσα ἔκδοση. Φαίνεται ὅμως ὅτι ἀξιοποιεῖ τὸ κάθε του λεπτὸ γιά νά μπορῆ νά ἀντοποκρίνεται ἐπιτυχημένα μέ ὅτι καταπιάνεται. Παράδειγμα γιά μίμηση γίνεται λοιπὸν ὁ Δ. Μάνεσης Καὶ γιά ὅσους δὲν «ἀδειάζουν» καί γιά κείνους πού δὲν ξαίρουν πῶς νά «σκοτώσουν» τὴν ὥρα τους.

Τὸ Βιβλίο του ἐντυπωσιάζει — γιά νά ρθοῦμε σ' αὐτὸ — καὶ καλύπτει ἕνα μεγάλο κενὸ σ' ἕνα τομὲα στὸν ὁποῖον ἡ ἐμπειρία γιά νά μή πῶ ὁ τσαματσουλισμὸς ἔχει τὴν πρώτη θέση. Ὁ προϊστάμενος ἐξετάζεται καὶ ἀναλύεται λεπτομερειακὰ καὶ σὰν κοινωνική μονάδα προόδου μὲ ηὐξημένες ὑποχρεώσεις καὶ σάν ἄνθρωπος μὲ τὴν πλήρη τῆς λέξως ἔννοια. Τὰ κριτήρια εἶναι ὀρθολογιστικὰ. προσαρμοσμένα στὸ σύγχρονο πνεῦμα. Ὑπό τό πρῖσμα τοῦ καλῶς ἐννοουμένου συμφέροντος ἐξετάζεται ἡ προσφορὰ ὅλων ὅσων διοικοῦν ἤ διοικοῦνται καὶ μέ βάση ἐπιστημονικὰ δεδομένα. Ἡ θεώρηση τοῦ ἀνθρώπου ὡς παράγοντος προόδου γίνεται μέ τρόπο ἱκανὸ νά διεισδύη ἀκόμη καὶ ἐκεῖ πού ὁ ἔμπειρος ψυχολόγος δὲν θά κατώρθωνε.

Μία θαυμασία, ἀξία ἐξάρσεως εἶναι γιαυτό ἡ προσφορά τοῦ Διον. Μάνεση πού πρὲπει νά ἀποκτήσουν καὶ ὄχι νά διαβάσουν ἁπλῶς ἀλλὰ νά υἱοθετήσουν ὅλοι ἐκεῖνοι πού ἀσχολοῦνται μὲ τή διοίκηση ἐπιχειρήσεων ἢ Κυβερνᾶνε ἀνθρώπους Ἔχουν συμφέρον. Θὰ κερδήσουν πολλὰ. Θὰ συμπληρώσουν τίς ἀτέλειές τους. Θά ὠφεληθοῦν. Μαζί δὲ μ' αὐτούς ἡ Ἐθνική Οἰκονομία ἡ ὁποία σ' αὐτούς κυρίως στηρίζεται.

ΔΗΜ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ

ΛΙΤΣΑΣ ΚΑΚΑΒΟΥ
ΠΑΛΜΟΙ
ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Μιά ἁπλὴ ποίηση, ὅμως γε μάτη ἀνθρωπιά εἶναι τὰ ποιήματα τῆς Λίτσας ΚΑΚΑΒΟΥ — ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ. Ξεχωρίζουμε αὐτὰ ποῦναι στίς σελίδες 13, 17, 18, 29, 31, 33 κα' τὸ «Κοχύλι» σάν ἕνα αὐτούσιο ρίγος. Ἀκόμη καὶ τὸ τραγούδι στήν «ΝΥΧΤΑ» ὡς μιά ἀξιόλογη σύνθεση μορφῆς καὶ στο χασμοῦ. Διαπιστώνουμε ὅτι ὑπάρχει καὶ μιά εὐγενική ἀπόχρωση, ἕνας ἀντίλαλος γιατὶ ὄχι, κάποιου ρομαντισμοῦ σ' ὅλη τήν ἐργασία τῆς Λίτσας ΚΑΚΑΒΟΥ.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΡΑΤΣΙΚΑΣ

ΨΥΓΕΙΟ ΠΙΤΣΟΣ ΜΕ ΚΑΘΕ ΚΡΙΤΗΡ'Ο ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ
ΠΙΤΣΟΣ
ΓΡΗΓ. ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 94

ΓΥΑΛΙΑ - -ΗΛΙΟΥ
ΝΙΚ. Α. ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΑΤΡΕΩΣ - ΚΟΡΙΝΘΟΥ 297Α - ΤΗΛ. 35-51 ΠΑΤΡΑΙ

ΝΕΑ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΟΥΡΟΛΟΓΙΚΗ - ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΑΓΙΑ ΣΟΦΙΑ
Ἀπὸ 1ης Αὐγούστου 1966
Παθήσεις Προστάτου, Νεφρῶν, Γεννητικῶν Ὀργάνων ἐξοπλισμένη μέ τά πλέον σύγχρονα μέσα καὶ ἐπιστημονικὲς ἐγκαταστάσεις.
DR ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΝΤΟΣΑΚΗΣ
Τ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ PASTEUR ΚΩΝ)ΠΟΛΕΩΣ.
Διδάκτωρ Πανεπιστημίου Κωνσταντινουπόλεως
Διευθ. Οὐρολογ. Κλινικῆς Γεν. Κρατικοῦ Νοσοκ. Πατρῶν.
ΔΕΧΕΤΑΙ ΜΑΖΩΝΟΣ 51 (Πλ. Ὄλγας - Τηλ. 40-96 - ΠΑΤΡΑΙ

ΓΚΡΕΚΑ
ΤΑΚΟΥΝΙΑ ΕΞΠΡΕΣ
3 ΛΕΠΤΩΝ
Μεγάλης ἀντοχῆς
ΣΟΛΕΣ ΤΑΚΟΥΝΙΑ ΜΥΤΑΚΙΑ
ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ - ΑΝΔΡΙΚΑ
Στὸ Στιλβωτήριον
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΛΑΧΟΥ
ΡΗΓΑ ΦΕΡΡΑΙΟΥ-ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 13
(Παραπλεύρως Ἐθνικῆς Τραπέζης)
ΚΑΤΩ ΜΕΡΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑΣ ΟΛΓΑΣ ΤΗΛΕΦ. 50-06
Ὁμοίως τὰ στενὰ καὶ κοντὰ παπούτσια φαρδένουν καὶ μακραίνουν.
Βαφαὶ καὶ στιλβώσεις ὑποδημάτων μὲ εὐρωπαϊκὰ βερνικοχρώματα τελείως ἀνεξίτηλα
Κατασκευάζομεν κλειδιὰ ἐντὸς 10 ΛΕΠΤΩΝ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΥΤΟΜΑΤΟ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟ
COMPACT 5
ΠΙΤΣΟΣ
ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ
ΓΡΗΓ. ΚΟΥΒΕΡΙΑΝΟΣ
ΜΑΙΖΩΝΟΣ 64
ΤΗΛ 69-26 ΠΑΤΡΑΙ

ΔΙΑ ΝΑ «ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΘΟΥΝ» ΜΕΓΑΛΑ ΤΕΧΝΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Ἐπείγουσα ἀνάγκη ἐπανδρώσεως τῶν Δημοσίων Τεχν. Ὑπηρεσιῶν

ΔΙΚΑΙΑ Η ΕΙΔΙΚΗ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΗ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΙΣ ΤΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ

Ἡ Κοινή γνώμη γνωρίζει γενικῶς τὰ κατὰ τήν τελευταῖον δεκαετίαν ἐπιτεύγματα εἰς τὸν τομὲα τῶν Δημοσίων Ἔργων, μολονότι πολλὰ τούτων ὡς τὰ μεγάλα ἐγγειοβελτιωτικὰ, ἔργα ὑδρεύσεως ὁικισμῶν λιμενικὰ κ,λ.π. δὲν εἶναι γνωστὰ ὡς ἐκ τῆς φύσεώς των εἰς τούς πολλούς.

Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον δὲν γνωρίζει ἐπαρκῶς ἡ Κοινή γνώμη, εἶναι ἡ προσπάθεια ἡ ὁποία ἀπητήθη διά τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων καὶ ἡ συμβολή τῶν ὑπηρετούντων μονίμων Μηχανικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων, ὧν ὁ ἀριθμός εἶναι ἐλάχιστος ὡς πρὸς τὸν ὄγκον τοῦ ἀντικειμένου, καὶ τοῦτο διότι οἱ Μηχανικοί ἀπησχολημένοι ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας μέ τὸ ἐπίπονον ἔργον των, δὲν ἔχουν τὸν καιρὸν νά ἀσχοληθοῦν οὔτε μέ τήν προβολήν των οὔτε μὲ τάς προσωπικάς των ἐπιδιώξεις.

Σήμερον ὅμως ὅτε παρουσιάζεται ἡ πρωτοφανής περὶπτωσις νά συζητῆται μόνον διά τήν τάξιν τῶν διπλωματούχων Μηχανικῶν μείωσις κατὰ ποσοστὸν 30— 40% τῶν ἀποδοχῶν των, μολονότι πρόκειται περὶ τῆς πλέον παραγωγικῆς τάξεως, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νά γνωστοποιήσωμεν εἰς τήν Κοινήν γνώμην τά κάτωθι:

Εἰς ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη, τὸ Σῶμα τῶν Διπλωματούχων Μηχανικῶν τοῦ Δημοσίου ἐντάσσεται εἰς τὴν κορυφαίαν ἐπιτομήν τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, καὶ τοῦτο εἶναι φυσικόν, ἀφ' οὗ αὐτοὶ οἱ φορεῖς τῆς πραγματικῆς ἐγγυήσεως καὶ τῆς οὐσιαστικῆς εὐθύνης διά τήν πραγματοποίησιν τῶν Δημοσίων Ἔργων, τῶν νέων δηλαδή παραγωγικῶν Δυνάμεων διά τήν ἐκτέλεσιν τῶν ὁποίων μοχθεῖ σήμερον τὸ κοινωνικὸν σύνολον, διά νά διασφαλίση τὴν εὐημερίαν του τῆς αὔριον.

Οἱ ἀπαρτίζοντες ὅθεν τὸ σῶμα τοῦτο πρέπει νά εἶναι πρόσωπα κύρους ὑψηλοῦ ὥστε καὶ ἐπιστημονικῶς νά μή ὑστεροῦν τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐλεγχομένων ἰδιωτικῶν Μηχανικῶν, μελετητῶν καὶ κατασκευαστῶν, καὶ ταὐτοχρόνως νά ἔχουν κρίσιν Δικαστοῦ ἀκριβοδικαίαν, ἵνα μή αὐτὴ ἀποδῆ ἐπιζημία διά τὸν κατασκευαστήν, φορέα παραγωγῆς κοινωνικῆς δραστηριότητος.

Διά τοῦτο εἰς τὰ Κράτη ταῦτα, μόνον οἱ ἀριστεῖς τῶν νέων Διπλ. Μηχανικῶν εἰσέρχονται εἰς τὸ Σῶμα, μετὰ βεβαιωμένην δὲ καὶ συνεχῆ βάσανον, καθίσταται δυνατὴ ἡ παραμονή των καὶ ἡ ἀνέλιξίς των εἰς τάς ἀνωτέρας βαθμίδας αὐτοῦ.

Παρ' ἡμῖν ἐν ὧ πρὸ τοῦ πολέμου ὑπῆρχεν ἀρτία Ὑπηρεσία Δημοσίων Ἔργων ἡ ὁποία πλήρως ἀνταπεκρίθη εἰς τά καθήκοντά της, τά δὲ ἐκτελεσθέντα ἔργα ἀποτελοῦν τὴν διαιώνισιν της, μεταπολεμικῶς ὅλαι αἱ Κυβερνήσεις, παρὰ τὴν συνεχῆ πίεσιν τῆς ἀψάγκης οὐδεμίαν προσπάθειαν κατέβαλον διά τὴν δημιουργίαν Σώματος ἱκανοῦ καὶ ἐπαρκοῦς διά τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ὁσημέραι αὐξανομένων ἀναγκῶν.

Οἱ δημόσιοι ὑπάλληλοι μηχανικοί διπλωματοῦχοι ἀνωτάτων Σχολῶν, ἔχουν ἐπανειλημένως διατυπώσει τὴν ἀνάγκην καθιερώσεως μισθολογίου Μηχανικῶν, ὡς μιᾶς τῶν βασικῶν προϋποθέσεων διά τὴν ἀναδιοργάνωσιν καὶ ἀνύψωσιν τῶν τεχνικῶν ὑπηρεσιῶν τῆς Χώρας ἐξ ὧν ἐξαρτᾶται ὁ σημαντικώτερος τομεύς τῆς οἰκονομικῆς ἀναπτύξεως.

Τοῦτο ἐγένετο κατανοητὸν καὶ ἀπεδέχθη ἡ Κυβέρνησις, ὅτι πράγματι ὑφίσταται λόγος καθιερώσεως διαφορετικοῦ μισθολογίου.

Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο, κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον ἡ Κυβέρνησις ἐχορήγησε πρὸσθετον προσωπικὸν τεχνικὸν ἐπίδομα κλιμακωθὲν κατὰ βαθμὸν ἡς τοιοῦτον ὕψος ὥστε νά ἀποτελέση τὴν βάσιν τοῦ ὑπὸ διαμόρφωσιν μισθολογίου τῶν μηχανικῶν εἰς τὰ πλαίσια τοῦ Ἑνιαίου μισθολογίου, τὸ ὁποῖον θά ἴσχυεν ἀπὸ 1.1.1966

Ἡ μέχρι σήμερον καθυστέρησις ἐπιλύσεως τοῦ προκύψαντος ζητήματος ἔχει δημιουργήσει τὸ αἴσθημα εἰς τούς δημοσίους ὑπαλλήλους μηχανικούς ὅτι ἡ τάξις των εὑρίσκεται ὑπὸ δυσμενῆ μεταχείρισιν ἡ λῆψις δὲ ἀποφάσεως δέον νά θεωρῆται ὡς ἐπείγουσα, διότι ἄλλως δημιουργεῖται κλῖμα πιστρίας, ἀπογητεύσεως καὶ ἀγανακτήσεως τὸ ὁποῖον ἀφ' ἑνός μὲν ἐπιδρᾶ δυσμενῶς ἐπὶ τῆς ἐν γένει λειτουργίας τῶν ὑπηρεσιῶν ἀφ' ἑτέρου δὲ ἔχει καὶ βαρυτέρας ἐπιπτώσεις διά τῆς πλήρους ἀποχῆς ἐκ τῶν ἐργασιῶν ὡς καὶ ἐνδεχομένως τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς Δημοσίας ὑπηρεσίας, εἰς ἐποχήν καθ' ἣν ἡ Χώρα ἔχει μεγάλην ἀνάγκην τῶν ὑπηρειῶν των διά τήν ἀνασυγκρότησιν της καὶ τήν προαγωγήν της εἰς τὴν ἀρμόζουσαν εἰς αὐτὴν θέσιν εἰς τήν Εὐρωπαϊκήν Κοινότητα.

Πέραν ὅμως τοῦ ὅτι ὑφίστανται οἱ ἠθικοί καὶ κοινωνικοί λόγοι, οἱ προκύψαντες ἐκ τῆς ἀνατροπῆς τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν Μηχανικῶν, ἄνευ ὑπαιτιότητος αὐτῶν, ὑφίστανται καὶ πραγματικοί λόγοι ἀπορρέοντες ἐκ τῶν κάτωθι:

Ἡ ἰδιωτική πρωτοβουλία ἐξασφαλίζει εἰς τούς μηχανικούς ἀποδοχάς πολλαπλασίας τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων δι' ὅ καὶ ὑφίσταται ἡ ἀπροθυμία προσελεύσεως νέων μηχανικῶν νά ἐργασθοῦν ὡς μόνιμοι εἰς τὰ Δημόσια Ἔργα καὶ εἶναι ἴσως ἡ μοναδική περίπτωσις νά ὑφίστανται κεναί θέσεις μονίμων ὑπαλλήλων περίπου 20% τῶν νομοθετημένων θέσεων αἵτινες λόγω τῆς συνεχοῦς αὐξήσεως τῶν ἀναγκῶν τῆς Χώρας διά τὴν ἀνάπτυξίν της εἰς τὸν Τεχνικὸν Τομεα θά ἔδει νά εἶναι τουλάχιστον διπλάσιαι. Ἀπόδειξις τούτου ὅτι, καὶ μετὰ τὴν χορήγησιν τοῦ προσθέτου ἐπιδόματος ἐξακολουθοῦν νά παραμένουν κεναὶ θέσεις.

Ἐξάλλου ἀπὸ ἐπίσημα στατιστικὰ στοιχεῖα προκύπτει, ὅτι κατὰ τὴν περίοδον 1952 —1965, τά ἐκτελεσθέντα ἔργα λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν καὶ τῆς αὐξήσεως τοῦ τιμαρίθμου σχεδόν εἰκοσαπλασιάσθησαν, ἡ αὔξησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μηχανικῶν μόλις ἔφθασε εἰς τὸ 50%

Ἡ πολιτεία ἔχει ἤδη ἐπισημοποιήσει ἀποδοχάς μηχανικῶν ἐπὶ συμβάσει, ὕψους μέχρις καὶ 20.000 δραχμῶν μέ ὅλα τὰ μειονεκτήματα τοῦ θεσμοῦ, ἐκ τῆς ἀνάγκης ἀντιμετωπίσεως προγραμμάτων ἐκτελέσεως ἔργων. Παρὰ τα